

en Beskyttelse for den danske Tobaksfabrikation i denne Toldforhøjelse. Naar han samtidig regner med, at der skal indgaa et meget betydeligt Beløb gennem den Forhøjelse, han foreslaar, kan jeg ikke tro, at Forhøjelsen kan virke anderledes end som en Fordyrelse paa alle Punkter. At den skulde fremme Cigar- og Cigaretfabrikationen herhjemme, maa jeg tvivle om; det bliver vel altsammen, som det er, kun at det bliver dyrere. Nydelsesmidlet kan man diskutere om, hvorvidt det hører til Luksus eller ikke, men jeg gad dog vidst, hvor mange Procent af den mandlige Befolkning der overhovedet undrager sig dette Nydelsesmiddel. Er der 10 pCt. af den mandlige Befolkning her i Landet, der ikke paa en eller anden Maade bruger Tobak som Nydelsesmiddel? Hvor mange Procent af den kvindelige Befolkning der er, ved jeg ikke, men naar det er kommet saa vidt, at Undtagelsen er den, som ikke bruger Tobak, vil den højtærede Minister finde et overmaade godt Skatteobjekt i dette. Men han kommer til — fordi der er Penge for Statskassen i det almindelige Forbrug —, han kommer til at ramme gennem dette Forslag det jævnest Forbrug af Tobaksvarer. Det er ogsaa det, han vil; ellers kan han ikke faa saa mange Penge ind i Statskassen.

Jeg skal i øvrigt kun erklære paa mine Partifællers og egne Vegne, at vi agter ved tredie Behandling at stemme imod Forslaget.

Schovelin: Der er et Punkt i dette Lovforslag, som jeg gerne vil dvæle et Øjeblik ved, nemlig det, at den sidste Skatteklasse, de 20 pCt., nu for Cigarernes Vedkommende vil fuldkommen bortfalde. Det er mig bekendt, at man fra de Fabrikanters Side, der væsentlig er beskæftiget med at fremstille Cigarer, som i Detailhandelen koster 10—12—15 Ø.; har henvendt sig til Finansministeren og gjort ham opmærksom paa, at derigennem vilde deres Næringsvej lide meget betydeligt. De ærede foregaaende Talere er gaaet ud fra som en Selvfølge, at den højere Beskatning af disse billige Cigarer vilde falde paa Forbrugerne. Til en Begyndelse vil det dog snarest, da disse Cigarer ikke kan taale en yderligere Prisforhøjelse, være Faget, der kommer til at bære den højere Beskatning, hvilket er ganske i Strid med selve Forbrugsbeskatningens Væsen. Det er mig bekendt, at man baade har foreslaaet den højtærede Finansminister at nøjes med at gaa til en Sats af 23 Kr.

for disse Cigarer og foreslaaet en Deling, saaledes at man for den første Skatteklassens Vedkommende stoppede op med 93 og derefter gik op til de 120, saa at Cigarerne mellem 93 og 120 blev henført til de 25 pCt.s Skat. Jeg maa meget beklage, at intet af disse Forslag har fundet den højtærede Finansministers Naade. Hvad det første angaar, er der blevet indvendt, at det vilde give store og vanskelige Brøker at haandtere, men denne toldtekniske Indvending tror jeg dog ikke man med Føje kan anføre, thi saadanne Vanskeligheder er lette at komme ud over ved en Gang for alle at regne alle de paagældende Ting igennem og stille en Tavle op, saaledes at man derefter blot behøver at kaste et Blik paa denne Tavle for at være ude over Vanskeligheden med Brøkerne. Desuden er Toldvæsenet jo til for det samme; det er dets *métier* at foretage disse Beregninger, og det skulde vel ikke være saaledes, at vi maa lave Lovene ud fra den Betragtning, om de er bekvemme for Toldvæsenet eller ikke. Maaske turde det andet Forslag, som er henvist til den højtærede Finansministers velvillige Overvejelse, have været endnu mere rationelt, nemlig at dele den nederste Skatteklasse, saaledes at det kun blev den øverste Ende deraf, der henførtes til det, som nu altsaa er § 6, Litra A, 25 pCt. af Værdien.

Jeg tror ikke, disse Cigarer kan bære denne Forhøjelse, med andre Ord: Forbruget kan ikke bære den. Det vil altsaa betyde i første Omgang, at Fabrikanterne maa bære den til Skade for Erhvervet, og i anden Omgang, at de paagældende faar slettere Varer. Det er ikke synderlig demokratisk, men paa dette Omraade synes altsaa den højtærede Finansminister, hvad jeg straks skal komme tilbage til, at blæse de demokratiske Principper et langt Stykke. Jeg tror, at det under de nuværende Forhold er yderst betænkeligt, at man saaledes lader en Lov gaa udover en Del Fabrikanter, altsaa dem, som beskæftiger sig med Fabrikationen af de billigere Cigarer, og ligesom den oprindelige Tobaksbeskatning synes ogsaa denne Reform at faa en ilde Bismag af, at Regeringen støtter de store Fabrikanter i Konkurrencekampen mod de smaa eller gaar de store Fabrikanters Ærinde, hvorledes man nu vil tage det. Jeg ser vel, at ved den Form, Lovforslaget nu har faaet, er Finansministeren mere sikker paa at faa de Indtægtsbeløb ind, som han stiler imod, men dette kunde være naaet paa mange andre Maader, blandt andet ved at sla